

החובל פרק שמיני בבא קמא

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נגז' לני משרד;
(ב) שם יי' רעון שיהא
ק' כסיות עינים ומקיים
מורה כלל: (ג) שם
אל' ר' אפי בר פסא
לרבה מאי שגא רישא
ומ"ש קיסא (אל' רישא
וס' תרמל) מח"מ ת"כ
ק"א אל' רישא לפי
שאין אדם מוחל על
צערו והתביא: (ד) רש"י
ד"ה לשמור וס' דמשי
כ' יתן: (ה) תוס' ד"ה
ומעבור וד"ה ס' ד"ה:

מוסף רש"י

וְגַם לְלוֹט הַהוּלֵךְ אֶת
אֲבִירָם. מִן גֵּרֵם שְׂמִימָה לוֹ
וְזֶה הָיְתָם עִם אֲנָשׁ
(וְנִשְׁמָחִים י' ה'). הַמִּסְדֵּר
דִּין עַל חֲבִירוֹ. כִּמוֹ
(כִּרְאִשֵּׁי טו) יִשְׁמָחֵה ה'
כִּי וַיִּבְנֶה, וְזֹמָמִם כְּלוֹם
רָחֵם הוּא שְׂעִנֵּשׁ חֲבִירוֹ עַל
יָדוֹ (דִּרְה סד). רִיבֵא
אֲבִירָם וְגו'. הוּא קִנְיָ
זֹמָמִם (שס).

[illegible]

הדרך על החובל

דאײַכא דײַנא באַרעא.
אחד הצועק ואחד הנצע
צע"ל אחד הצועק
איתו שבעה איתו איתו

יִהְיֶה אֲנִי שׁוֹלָה מִלֵּאךְ לִפְנֵיךְ לְשִׁמּוּךְ
בְּדֶרֶךְ אֱלֹהֵי רַבָּה בְּרַמִּי מִנָּא הָא
מִילְתָּא דִּאֲמֵרִי אִינְשֵׁי בְּתֵר מְרִי נִיכְסֵי צִיבִי
(*) מִשָּׁךְ אֱלֹהֵי דְכִתְבִּי: וְגַם לְלוֹט הֶהוּלֵךְ אֶת
אֲבָרֵם הִיָּה צָאן וּבִכָּר וְאֵהָלִים אָמַר רַב חֲנָן
הַמּוֹסֵר דִּין עַל חֲבִירוֹ הוּא נֶעְשֶׂה תַחֲלִילָה
שְׁנֹאמֵר יוֹתָאמֵר שְׂרִי אִלּוּ אֲבָרֵם חֲמִסֵּי עֲלֶיךָ
וְכִתְבִּי יֵיבֵא אֲבָרֵהֶם לְסִפּוֹר לְשִׁרָה וּלְכַבּוּתָהּ
וְהֵנִי מִלֵּי דִבְאִית לִיָּה דִינָא בִּארְעָא אָמַר
רַבִּי יִצְחָק: אִוִּי לוֹ לְצוּעָק יוֹתֵר מִן הַנֶּצֶעֶק
תְּנִיא נְמִי הִכִּי אֶחָד הַצּוּעָק וְאֶחָד הַנֶּצֶעֶק
בְּמִשְׁמַע אֵלָא שְׂמַמְהֵרִין לְצוּעָק יוֹתֵר מִן
הַנֶּצֶעֶק וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק לְעוֹלָם אֵל תְּהִי
קָלִיל הַדִּיּוּט קָלָה בְּעֵינֶיךָ שְׁהָרִי אֲבִימֶלֶךְ
קָלִל אֶת שָׂרָה וְנִתְקִים בּוֹרְעָה שְׁנֹאמֵר הִנֵּה
הוּא לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם אָמַר לָהּ הוּאִיל וְכִסִּית
מִמֶּנִּי וְלֹא גִילִית שְׁהוּא אִישָׁךְ וְגִרְמַת אֵלִי
הַצֶּעֶר הוּא יְהִי רִצּוֹן (*) שִׁידוּ לָךְ בְּנֵי כְּסוּי
עֵינַיִם וְנִתְקִים בּוֹרְעָה דְכִתְבִּי וְיִהְיֶה כִּי זָקֵן
יִצְחָק וְתִכְתֵּב עֵינָיו מִרְאוֹת אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ
יִלְעוֹלֵם הָיָא אֲדָם מִן הַגִּרְדָּפִין וְלֹא מִן
הַרְדּוּפִין שְׁחִין לָךְ גִּרְדָּף בְּעוֹפּוֹת יוֹתֵר מִחוֹרִים
וְכִוִּי יוֹנֵה וְהַכְּשִׁיזוּן הַכְּמוֹץ לְכִוִּי מוֹכֵחַ:

הואמר סמא את עיני כו': א"ל רב אמי
בר חמא ^(ו) לרבא מאי שנא רישא ומאי שנא
סיפא אמר ליה רישא הלפי שאין אדם מוחל
על ראשי אברים א"ל וכי אדם מוחל על
צערו דתניא הכני פצעני על מנת לפטור
פטור אישתק אמר מירי שמיע לך בהא
אמר ליה הכי רבא אמר רב ששת משום פגם
משפחה אייתמר ר' אושעיא אמר משום
פגם משפחה רבא אמר משום שאין אדם
מוחל על ראשי אברים שלו רבי יוחנן אמר
יש הן שהוא כלאו ויש לאו שהוא כהן
תניא גמי הכי 'הכני פצעני על מנת לפטור
וכאמר לו הן הרי יש הן שהוא כלאו קרע את
השמי' על מנת לפטור ואמר לו לאו הרי
די קרע את כסותי חייב: ורמינהי 'לשמור
רוע לשמור ולא לחלק לעניים אמר רב
לידיה הא דלא אתי לידיה אמר ליה רבה
ולא אמר רבה הא והא דאתא לידיה ולא
ית שמירה הא דאתא לידיה בתורת קריעה
ל'ומבדרי'א אפקדה רב יוסף גבי ההוא גברא
ידיה רב יוסף א"ל אבוי והתניא לשמור 'ולא
ר'ומבדרי'א מיקץ קיץ להו ולשמור הוא:

הדרין עלך החובל

רוע כאלו לא נתן לו אלא לשמור תם (ס): **דא דאמא**
 תסמם על התפץ שלא א"ל קרעו עד שגא לידו שהפקידו
 אלא פטורו מילי הוא דהו כדי ששומר לו בדרך ולא
 דאמא לידה תורת קריעה שאל בשעת נתיני חיב
 אמרו לו ואם ארצו קמברו ואמ"כ עטו וקרעו דימין
 אף יאבדו ולפוטרו לגמרי נתן לו רשות א"ל רבה לש
 ל נתן לו גם לאבד אין עליו דין שומר אלא אמר רבנן
 שכיני שמתחילת נתינו לו לשמור ולא לקרוע והנפקי
 שכיני וצרימא בדאמא לידה תורת קריעה שמשעת נתינו
 קרע וכו"ם אם אף עשו שומר אלא א"ל קרע כסופי וצרימא

הדרך על החובל

ציג.

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]